

at hjælpe denne Dame frem, viser sig nu, da hun er en meget fremragende Sangerinde ved det kongelige Teater. Jeg skal nævne et andet Eksempel, hvor Kritikken ligeledes tog et bestemt Navn. For to Aar siden var der et Blad, et Højreblad, som blev meget forarget over, at en Frk. Madsen havde faaet Understøttelse. Bladet gjorde i den Anledning et meget stort Halløj og udtalte, at nu kunde man se, det var Systemskiftets Virkninger, nu skulde disse Penge smides ud til Massen, i dette Tilfælde altsaa stavet med s. Jeg har haft Lejlighed til ogsaa i Aar at give samme Dame en Understøttelse, og hun er vendt tilbage fra Paris med udmærket anbefaling og er sikkert en Sangerinde, som ogsaa det ærede Medlem vil rangere langt højere end en Middelmaadighed.

Saa var det sidste Foraar, da Understøttelserne vare uddelte og Kritikken skulde til at lyde om de ukendte Folk, at en Portion var given til en Skuespillerinde, Fru Josephsen, og et Blad her i København lavede mange Løjer dermed. Var der noget, som man i København skulde kende, saa var det dog Navnene paa Skuespillerne og Skuespillerinderne, men saa vovede Ministeren at byde paa et ubekendt Navn — det maa, skrev Bladet, være en Dame, som kun Vorherre og Kultusministeren kender. Efter at Bladet havde gjort forskellige Løjer hermed flere Dage i Træk — for Smaating kunne jo beskæftige Bladene længe —, kom der en Islænder og gjorde Bladet stilfærdigt opmærksom paa, at den vedkommende var en ung islandsk Dame med stort Talent for Skuespilkunsten, en Dame, hvem nogle Islændere havde hjulpet til et Vinterophold i København, for at hun kunde studere dansk Skuespilkunst og derved senere gavne Kunsten paa Island, og at det derfor var lige saa naturligt som paaskønnelsesværdigt, at Kultusministeriet havde understøttet hende. Jeg nævner, at saaledes gaar det, hver Gang man virkelig faar et Navn sat frem i Stedet for Talemaaderne i al Almindelighed, saaledes som det ærede Medlems Tale om en Bunke Middelmaadigheder, som Ministeriet understøtter. Naar dernæst det ærede Medlem taler om det lille Beløb, der ydes hver, ja saa var jo det ærede Medlem ogsaa her inde paa rene Overdrivelser, idet han fremstillede det, som Reglen var Portioner paa 100 à 150 Kr. Det er det jo slet ikke. Kan det ærede Medlem finde en Understøttelse af kun denne Størrelse, er det ganske undtagelsesvis, men at en Understøttelse, før-

ste Gang den ydes, som Regel ikke er stor, er vel overvejet, det sker for, at Ministeriet kan faa Lejlighed til at prøve, hvorvidt den paagældende virkelig er i Besiddelse af et udviklingsmuligt Talent eller ej. I første Fald tiltaas der gentagne Understøttelser, og det er ikke sjældent, at disse tilsammen løbe op til et Par Tusinde Kroner.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg skal begynde med et Par almindelige Udtalelser af mig i Sommerens Løb, som enkelte ærede Medlemmer her i Salen have opholdt sig ved. Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) spurgte mig, hvorledes det var gaaet til med det gennem Ritzaus Bureau fremkomne Referat af min saa meget omtalte Ytring i Storeheddinge om Københavns Befæstning og Forsvarssagen. Jeg skal der til svare, at det gik saaledes til, at en Times Tid eller saa, efter at jeg var kommen hjem fra Storeheddinge, henvendte en Udsending fra Ritzaus Bureau sig til mig og viste mig et Aftryk af et af de vigtige, noget pralende Referater, som vare tilsendte det ærede Medlems Blade, og spurgte mig, om det var en rigtig Gengivelse af mine Ord. Jeg benægtede det, for det var det ikke, og jeg gav ham saa den rette Form. Deri ligger altsaa, at jeg, saavidt jeg husker Indholdet deraf, vedkender mig dette Referat, som Ritzaus Bureau bragte, det var det, jeg sagde, og intet andet. Og naar man saa spørger mig, om denne min Gengivelse af Ytringerne skete efter en Henstilling eller endog et Pres fra mine Kollegers, særlig Regeringens Chefs, Side, saa ligger det i, hvad jeg allerede har sagt, at derom var der ikke Tale. Jeg havde hverken mundtlig eller skriftlig vekslet et Ord med nogen af mine Kolleger om denne Sag, før dette Referat fremkom, og saavel lige over for det ærede Medlem, som over for andre Medlemmer, der have beskæftiget sig med denne Udtalelse af mig i de forløbne Dage og særlig deri villet se en Svigten af, hvad der vel maatte være en fælles Aftale eller et Program for hele Ministeriet, vil jeg henlede Opmærksomheden paa de Ytringer, der kom i Gaar fra den højtaerede Konseilspræsidents Side, da ville de sikkert finde, at der i det, jeg sagde, naar de se det efter, ikke var en eneste Smule, som var i Strid med, hvad vi selvfølgelig have været enige om.

Jeg skal dernæst vende mig til nogle andre Udtalelser. Det ærede Medlem for